

Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Gent (Белгия) на 30 ноември 2009 г. — Vandoorne NV/Belgische Staat

(Дело C-489/09)

(2010/C 37/23)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Beroep te Gent

Страни в главното производство

Ищец: Vandoorne NV

Ответник: Belgische Staat

Преюдициални въпроси

1. Съвместими ли са белгийските правни разпоредби, по-специално член 58, параграф 1, във връзка с член 77, параграф 1, точка 7 WBTW (Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde) [Кодекс за ДДС], с член 27 от Шеста директива 77/388/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета, съгласно който държавите членки могат да предприемат мерки за опростяване, и/или с член 11, част В, параграф 1 от същата директива, който при пълно или частично неплащане предоставя право на възстановяване на ДДС, когато тези национални правни разпоредби, (1) предвиждат за доставката на тютюневи изделия опростяване на събирането на данъка върху добавената стойност, като този данък се събира еднократно при източника, и (2) не оставят на данъчнозадължените лица, които понасят данъка върху добавената стойност върху тютюневите изделия в посреднически фази на веригата на доставки, правото на възстановяване на този данък при пълна или частична загуба на вземането за цената?

⁽¹⁾ Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ 1977 L 145, стр. 1).

Иск, предявен на 30 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-490/09)

(2010/C 37/24)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: G. Rozet и E. Traversa)

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Искания на ищеца

— да се установи, че Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по силата на член [49] от Договора за ЕО като е запазил действащите в настоящата им редакция член 24 от Кодекса за социално осигуряване, който, като предвижда поемането на разходите за биомедицински анализи само посредством трети лица платци, изключва възстановяването за такива, които са извършени в друга държава членка и член 12 от Устава на Съюза на здравните каси, който поставя възстановяването на разходите за извършените в друга държава членка биомедицински анализи в зависимост от цялостното спазване на условията за предоставяне на здравни услуги, предвидени в националните споразумения в Люксембург;

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С исковата си молба Европейската комисия твърди, че ответникът е нарушил принципа за свободно предоставяне на услуги, провъзгласен в член 49 ЕО, като е запазил действащите законодателните разпоредби, които изключват възстановяването на разходите за лабораторни биомедицински анализи, извършени в други държави членки и които поставят такова възстановяване в зависимост от цялостното спазване на условията за предоставяне на здравни услуги, предвидени от люксембургското законодателство.

Ищецът изтъква, например, че националните власти поемат разходите за анализ и изследване само в случаите, когато същите са извършени в лаборатория за анализ при спазване изцяло на условията, предвидени в люксембургското законодателство. В някои държави членки обаче такива анализи не се извършват в лаборатория, а от самите лекари.

Според Комисията разглежданите ограничения не могат да бъдат оправдани с императивно съображение от общ интерес и нито представляват необходима и пропорционална мярка за постигането на търсената цел за закрила на общественото здраве.

Иск, предявен на 1 декември 2009 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-493/09)

(2010/C 37/25)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и M. Afonso)